

Man hadde under planlæggelsen av den nye bygning en tid under overveielse at anvende det Lipmanske hylsystem, som lader reolene gaa ind som konstruktive led i bygningen. Det blev imidlertid opgitt, og magazinfløien opført med gulve av armeret beton. Hensigten var at føre de solide træreoler, som fandtes i det tidligere lokale, over i det nye. De høie reoler maatte imidlertid først omgjøres for at kunne anvendes i de lave magazin- etager i den nye bygning. Besparelsen ved at bruke dem vilde derved blive stærkt formindsket. En træreol med bevægelige hylder, som blev forfærdiget

til forsøk, viste sig ikke brukbar. En model til en jernreol blev derfor utført efter den nuværende riksarkivars idé. Paa en studiereise fik han i Lübeck se en prøvereol efter det samme princip. Den var utført for et projekteret Staatsarchiv i denne by, og skyldtes Oberbaurator Mühlenphort. Man bestemte sig senere for denne type.

Staalet til reolerne blev bestilt fra Tyskland og laa færdig til avsendelse ved krigens utbrud i august 1914. De vanskeligheter, som opstod derav, blev overvundet, men overflytningen av arkivsakerne til den nye bygning maatte utsættes nogen tid og foregaa i to avdelinger.

Fig. 4 viser reolernes utseende og anordningen av de bevægelige hylder. Disse er 2 cm. tykke og 1,05 m. lange, og hviler paa hyldebærere av jernplater. Hyldebærerne sættes ind og tages ut ved et enkelt haandgrep. Dobbeltreolerne er 7,50 m. lange og med opsatte hyldebærere 0,77 m. dype. Hylderne og hyldebærerne er henholdsvis 34 og 35 cm. brede. Arkivsakerne bestaar for en stor del av pakker, som indeholder løse akter. Av den grund maa reolerne være saa dype, skjønt der til opstilling av protokoller (se fig. 4) ikke

Fig. 4. REOLERNE.